ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า

วันจันทร์ที่ 21 มีนาคม พ.ศ.2565

‘คลัง’แก้ปุ๋ยแพง ส่งสัญญาณลดอากรนำเข้า

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ รมว.คลังและประธานกรรมการ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ลงพื้นที่เยี่ยมชมงานวิสาหกิจชุมชนเกษตรอินทรีย์บ้านนาเจริญ กลุ่มผู้ผลิตข้าวดาวพระศุกร์ ที่ปลูกด้วยวิถีเกษตรอินทรีย์ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค อาทิ ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ข้าวกล้องหอมมะลิ 105 ข้าวเหนียวดำ ข้าวทับทิมชุมแพ (อุบล) และข้าวสามเสี่ยว พร้อมชมผลิตภัณฑ์ข้าวของวิสาหกิจชุมชน ซึ่ง ธ.ก.ส. เป็นผู้สนับสนุนผ่านสินเชื่อธุรกิจชุมชนสร้างไทย โดยมีนายธนารัตน์ งามวลัยรัตน์ ผู้จัดการ ธ.ก.ส. พร้อมด้วยคณะผู้บริหารและพนักงานในพื้นที่ต้อนรับ ณ บ้านนาเจริญ ตำบลดอนจิก อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

รมว.คลังกล่าวว่า การแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตร ถือว่าเป็นประเด็นสำคัญ อาหารสัตว์ ปุ๋ย ได้ให้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ และสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พิจารณามาตรการช่วยเหลือ ปัญหาปุ๋ยเคมีราคาแพง เพื่อลดต้นทุนให้กับเกษตรกร ในส่วนของกระทรวงคลังพร้อมพิจารณาลดอากรนำเข้าปุ๋ยเคมี ปุ๋ยหลัก เพื่อนำมาผสมเป็นสูตรใช้ในประเทศ ยอมรับว่าปุ๋ยเคมี ส่งผลต่อผลผลิตในพืชผลได้ชัดเจนกว่า ในส่วนการลดภาษีน้ำมันต้องคิดให้รอบคอบ เพราะกระทบต่อฐานะการจัดเก็บภาษีของรัฐอย่างมาก

อีกด้านหนึ่งรัฐบาล ต้องการส่งเสริมให้เกษตรกรหันมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์มากขึ้น เพราะมีราคาถูกและดูแลสิ่งแวดล้อม อีกทั้งการปลูกพืชอินทรีย์ ยังดูแลสุขภาพ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เมื่อเกษตรกรปลูกพืชใช้ปุ๋ยอินทรีย์ หรือการปลูกพืชปลอดสาร จัดจำหน่ายได้ราคาดีมากกว่าพืชใส่ปุ๋ยเคมี เพราะกระแสดูแลสุขภาพ จึงส่งเสริมให้ ธ.ก.ส.ปล่อยกู้สำหรับการปลูกพืชอินทรีย์ รวมทั้งการส่งเสริมวิจัยพัฒนา เพื่อหันมาส่งเสริมการปลูกพืชโดยใช้ปุ๋ยอินทรีย์มากขึ้นได้จะรับเงื่อนไขสินเชื่อมากกว่าการใช้ปุ๋ยเคมี จึงต้องหารือกับกระทรวงเกษตรฯ ในการผ่อนปรนเงื่อนไขการนำเข้าปุ๋ยเคมี

มีรายงานแจ้งว่า สำหรับสถานการณ์ปุ๋ยมีราคาแพงปัจจัยหนึ่งมาจากการสู้รบระหว่างรัสเซีย-ยูเครน โดยรัสเซียเป็นผู้ส่งออกแม่ปุ๋ยรายใหญ่ของโลก ซึ่งหลังจากเกิดสงครามและมีการคว่ำบาตรทางด้านเศรษฐกิจของรัสเซียทำให้ระบบการส่งออกสินค้าจากประเทศรัสเซียได้รับผลกระทบตามไปด้วย ทั้งนี้ รัสเซียเป็นผู้ผลิตสารอาหารสำหรับพืชรายใหญ่ เช่น แร่โปแตช (potash) และฟอสเฟต (phosphate) ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญในปุ๋ยที่ช่วยให้พืชผลมีผลผลิต ขณะที่บรรษัทข้ามชาติสัญชาติเนอร์เวย์ผลิตปุ๋ยไนโตรเจนอย่าง ยารา อินเตอร์เนชันแนล (Yara International) ซึ่งดำเนินธุรกิจปุ๋ยในกว่า 60 ประเทศทั่วโลก ซื้อวัตถุดิบสำคัญในการผลิตปุ๋ยจากรัสเซียและมีโรงงานผลิตขนาดใหญ่ในยูเครนที่เป็นพื้นที่สงคราม

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

วันจันทร์ที่ 21 มีนาคม พ.ศ.2565

คอลัมน์หน้ามองฟ้า เท้าหยั่งดิน : ถั่วเขียวระวัง 2 หนอน 2 เพลี้ย

ฤดูร้อนสภาพอากาศแห้งแล้ง กรมวิชาการเกษตรเตือนเกษตรกรผู้ปลูกถั่วเขียว ระยะฝักอ่อนถึงฝักแก่ เฝ้าระวังการเข้าทำลายของหนอนศัตรูพืช 2 ชนิด คือ หนอนกระทู้ผัก และหนอนเจาะฝักถั่วมารูค่า

หนอนกระทู้ผัก ฟักออกมาจากไข่ใหม่ๆ จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม แทะผิวใบด้านล่างทำให้เหลือแต่ผิวใบด้านบน มองเห็นใบโปร่งใสคล้ายร่างแห เมื่อหนอนโตขึ้นจะแยกกลุ่มออกไปกัดกินใบและฝัก ทำให้ผลผลิตลดลง

วิธีป้องกันกำจัด นายศรุต สุทธิอารมณ์ ผอ.สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร แนะนำ เมื่อเริ่มพบการระบาดให้พ่นด้วย เชื้อไวรัสของหนอนกระทู้ผัก อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 1-2 ครั้ง...แต่ถ้าพบว่าฝักถูกทำลายไป 10% ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ ฟลูอาซูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

หนอนเจาะฝักถั่วมารูค่า จะเจาะเข้าทำลายฝักหรือเจาะฝักที่ติดอยู่กับใบ กัดกินเมล็ดภายในฝัก ทำให้ผลผลิตลดลง หากพบฝักถูกทำลายไป 10% ให้พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตร 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

นอกจากนี้ ยังต้องเฝ้าระวัง เพลี้ยอ่อน ที่จะมาดูดน้ำเลี้ยงจากยอด ใบอ่อน ช่อดอก และฝักอ่อนของถั่วเขียว ทำให้ต้นแคระแกร็น ยอดย่น หงิกงอ ดอกร่วง ฝักอ่อนบิดเบี้ยว และเมล็ดลีบ ผลผลิตเสียหาย และลดลงมากกว่า 30%...เมื่อพบเพลี้ยอ่อนระบาดให้พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 1-2 ครั้ง ห่างกัน 7-10 วัน

ส่วน เพลี้ยไฟ ที่จะมาดูดน้ำเลี้ยงจากใบ ยอดอ่อน ตาดอก หรือฝักอ่อน ทำให้ส่วนต่างๆ ของถั่วเขียวเกิดรอยด่าง หงิกงอ บิดเบี้ยวคล้ายใบหด เส้นกลางใบมีสีน้ำตาลเข้ม ใบแห้งกรอบ และหลุดร่วง ถ้าทำลายส่วนของฝักจะทำให้ฝักบิดเบี้ยว ไม่ติดเมล็ด ให้พ่นสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 5 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบเพลี้ยไฟทำลายใบและดอกในระยะที่ถั่วเจริญเติบโต จนถึงระยะติดฝักอ่อน.

สะ-เล-เต

หยุดเผาลดฝุ่นพีเอ็ม 2.5 เมื่อไรจะแก้ได้มากกว่าพูด

การแก้ปัญหาฝุ่นพีเอ็ม 2.5 ที่เกิดจากการเผาเศษวัสดุทางการเกษตรของบ้านเรายังคงมะงุมมะงาหรา เกาไม่ถูกที่คันเสียที ในขณะที่ต่างประเทศนั้นพัฒนาไปไกล มีการนำเศษวัสดุทางการเกษตรและป่าไม้มาผ่านกระบวนการ gasification หรือ pyrolysis เพื่อนำวัสดุของแข็งเหล่านี้มาแปรรูปเป็นก๊าซหรือควบแน่นเป็นของเหลว เช่น ก๊าซมีเทน ไฮโดรเจน ไบโอออยล์ เพื่อใช้เป็นพลังงานความร้อน กระแสไฟฟ้า ไอน้ำ และยังต่อยอดไปเป็นเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆได้อีกมากมาย เพื่อใช้ทดแทนก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบจากปิโตรเลียมกันอย่างจริงจัง

ส่วนในประเทศไทยที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายการขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจใหม่ที่เรียกว่า BCG (Bio-Circular-Green Economy) หรือเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว ให้เป็นวาระแห่งชาติ เราจะเห็นแต่การนำชีวมวลใช้แบบพื้นฐานมากๆ คือ นำมา “เผา” ในเตาระบบปิดเพื่อผลิตเป็นกระแสไฟฟ้า

แต่การเผานี้ไม่สามารถช่วยลดฝุ่นพีเอ็ม 2.5 แต่ประการใด เพราะการเผาเกิดขึ้น ณ โรงงานอุตสาหกรรมที่มีผลพลอยได้เป็นเศษวัสดุการเกษตรอยู่แล้ว และเป็นการเผาแบบธรรมดาเพื่อให้เกิดความร้อนเท่านั้น ไม่ได้ใช้กระบวนการ gasification หรือ pyrolysis ที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ๆได้มากกว่า และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า

ข้อมูลจากกระทรวงพลังงาน พบว่า ขณะนี้บ้านเรามีโรงไฟฟ้าที่ใช้ชีวมวลจากอ้อย 60 โรง มีกำลังผลิตติดตั้งประมาณ 1,300 เมกะวัตต์ และผลิตไฟฟ้าขายประมาณ 500 เมกะวัตต์ มีโรงไฟฟ้าชีวมวลจากทะลายปาล์ม 55 โรง มีกำลังผลิตติดตั้งประมาณ 150 เมกะวัตต์ และผลิตไฟฟ้าขายประมาณ 100 เมกะวัตต์ ไม่นับโรงไฟฟ้าไบโอแก๊สจากมันสำปะหลังอีก 13 โรง

โรงไฟฟ้าเหล่านี้ไม่เกี่ยวอะไรกับการลดฝุ่น เพราะใช้กากอ้อยและทะลายปาล์มที่เหลือจากภาคการผลิต...ที่ไม่ได้ถูกส่งออกนอกโรงงานอยู่แล้ว หากเราต้องการลดฝุ่นพีเอ็ม 2.5 ต้องลดการเผาวัสดุการเกษตรกลางแจ้งลงให้ได้ เช่น ต้องลดการเผาใบอ้อย ฟางข้าวลงให้ได้ ไม่เกี่ยวกับการเผาในโรงงานหรือโรงไฟฟ้าที่มีอยู่เดิมแล้ว

“ใบอ้อยที่รัฐมีนโยบายลดการเผาอ้อยลงนั้น จะพบว่า การปลูกอ้อย 1 ตัน จะเกิดใบอ้อยสดประมาณ 370 กิโลกรัม คิดเป็นใบอ้อยแห้ง 140 กิโลกรัม ทิ้งไว้คลุมดิน 40% และเก็บรวบรวมนำไปผลิตไฟฟ้า 60% หรือ 84 กิโลกรัม หากคิดปริมาณผลผลิตอ้อยของประเทศไทยเฉลี่ย 5 ปีย้อนหลัง จะพบว่าไทยปลูกอ้อยได้เฉลี่ยประมาณ 100 ล้านตันต่อปี ดังนั้นจะมีใบอ้อยแห้งเกิดขึ้นปีละ 14 ล้านตัน ถ้าถูกเผากลางแจ้งจะทำให้เกิดฝุ่นลอยฟุ้งในบรรยากาศอย่างมหาศาล

แต่ถ้ามีการบริหารจัดการที่ถูกต้อง หยุดเผาตามนโยบายลดฝุ่น ทิ้งใบอ้อยส่วนหนึ่งไว้คลุมดินเป็นธาตุอาหาร แล้วเก็บรวบรวมอีกส่วนหนึ่งเพื่อป้อนเข้าโรงไฟฟ้า จะเก็บได้ปีละ 8.4 ล้านตัน และถ้าดูค่าความร้อนของใบอ้อย จะพบว่าใบอ้อย 1 ตันนำมาผลิตไอน้ำได้ 3 ตัน ใบอ้อย 8.4 ล้านตันจึงนำไปผลิตไอน้ำได้ปีละ 25 ล้านตันไอน้ำ นำไปปั่นกระแสไฟฟ้าได้ประมาณ 500 เมกะวัตต์”

ดร.บุรินทร์ สุขพิศาล คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย บอกว่า หากรัฐบาลต้องการลดการเผาใบอ้อยนำมาเป็นเชื้อเพลิงผลิตไฟฟ้า โดยให้โรงไฟฟ้ารับซื้อใบอ้อยจากชาวไร่ ที่ผ่านมามีข่าวการรับซื้อใบอ้อยแห้งโดยให้ราคาสูงถึงตันละ 1,000 บาท ได้ราคาดีกว่าต้นอ้อย ซะอีก...ถ้าเป็นแบบนี้จะมีเม็ดเงินไปถึงเกษตรกรมากถึงปีละ 8,400 ล้านบาท และถ้าหักค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมใบอ้อย ค่าอัดก้อนและค่าขนส่งออกแล้ว ชาวไร่จะเหลือกำไรประมาณตันละ 500 บาท คิดเป็นเม็ดเงิน 4,200 ล้านบาท

“คิดง่ายๆ ปลูกอ้อย 1 ไร่ จะขายใบอ้อยได้ 1 ตัน ชาวไร่มีกำไรจากการขายใบอ้อยเพิ่มไร่ละ 500 บาท ได้ทั้งเงิน ได้ช่วยทั้งสิ่งแวดล้อมแก้ปัญหาฝุ่น แต่ปัญหาคือรัฐบาลต้องดำเนินการอนุมัติให้มีการตั้งโรงไฟฟ้าจากใบอ้อยในพื้นที่ที่มีการปลูกอ้อย โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหาฝุ่นควัน และหากต้องการให้มีการจูงใจให้เกษตรกรเลิกเผาอ้อย ต้องจูงใจด้วยการให้ราคาใบอ้อยที่เหมาะสม” ดร.บุรินทร์กล่าวทิ้งท้ายไว้ให้คิดเป็นการบ้าน

คำตอบ...มีให้ติดตามในตอนหน้า

ชาติชาย ศิริพัฒน์